

linger i det andet høje Ting er Spørgsmaalet om Priserne paa Kvæg til Hjemmemarkedets Forbrug. Jeg skal her straks sige, at Venstre principielt ikke nærer noget som helst Ønske om at fastsætte en bestemt Overpris paa Kvæg til Hjemmemarkedets Forsyning. Man er jo imidlertid fra alle Sider enig om, at der bør være en saadan Overpris, idet det nemlig forholder sig saaledes, at den billigste Pris paa Kreaturer, saaledes som Klassificeringen af Eksportkvæget nu en Gang foregaar, ingenlunde altid giver den billigste Kødpris. Saaledes er Forholdet, det er man i øvrigt ogsaa enig om, og det er derfor i høj Grad i Forbrugernes Interesse, at der kan betales en saadan Overpris. Jeg skulde i øvrigt ogsaa mene, at det, rent samfundsmæssigt set, er af Betydning i disse fedtknappe Tider, at vi beholder en Del af de fedeste Kreaturer her i Landet. De Folk, der køber det dyre Kød af de fede Dyr, har utvivlsomt deres Økonomi i saa god Orden, at vi ikke behøver at beskæftige os med dem, i alt Fald ikke i den Forbindelse, hvori vi kommer i Berøring med dem i denne Sag. Det er mig ikke bekendt, at der i den forløbne Tid i det hele taget har været nogen Grund til at beklage, at vi har haft fri Handel med Kvæg til Hjemmemarkedets Forsyning. Naar Venstre har foreslaaet, at der, som Forholdene nu har udviklet sig, indsættes en Bestemmelse om, at der maa betales en Overpris af indtil 24 Øre pr. kg ud over de for Eksportkvæg aftalte Priser i de forskellige Klasser, ligger det deri, at Rigsdagens 3 andre Partier, i alt Fald i det andet høje Ting, er enige om at fastsætte Maksimalpriser paa Kød. Dette at fastsætte Maksimalpriser paa Kød kan Venstre ikke gaa med til, idet det nemlig anser en saadan Foranstaltning for praktisk talt uigennemførlig. Regner man f. Eks., som der tidligere er nævnt, med 3 Klasser af Kreaturer, og at der skal fastsættes Maksimalpriser paa det Kød, der fremkommer af de forskellige Kvaliteter af disse Kreaturer, vil man naa op paa en 80—90 forskellige Maksimalpriser, som man skal holde Rede paa. Ærede Medlemmer vil sikkert forstaa, at saadanne Forhold vil det være ganske umuligt at arbejde med.

I denne Forbindelse skal jeg i øvrigt

tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er Meningen, at der skal fastsættes Maksimalpriser paa alt Kød, der forhandles her i Landet, thi dersom det er Meningen, er der neppe synderlig Grund til for de ærede konservative Medlemmer at glæde sig for stærkt over, at de ved Overenskomst med den højtærede Indenrigsminister og Regeringspartierne har opnaaet fri Handel med Kvæg til Hjemmemarkedet. Thi naar der er fastsat Maksimalpris paa Kødet, er Handelen med Kreaturer i Realiteten ikke længere fri, selv om det staaar paa Papiret. Saafremt det derimod er Meningen, at der kun skal være Maksimalpris paa den Del af Kødet, der skal erstatte Flæsket, saa forventer jeg, at den højtærede Indenrigsminister i al Korthed vil gøre Rede for, hvorledes Forholdene saa skal ordnes. Venstre frygter, at Forholdene ved en saadan Ordning, som der her er Tale om, vil være saa vanskelige, at man mange Steder her i Landet vil komme til at staa med sine Kød kort uden at kunne faa Kød for dem. En saadan Situation maa selvfølgelig straks imødegaaes, deri er vi alle enige. Det næste Skridt vil derfor ganske naturligt være, at man tvangsudtager Kreaturer i Eksportstaldene for at skaffe det Kød, som skal frem for at erstatte Flæsket. Det er en saadan Situation, Venstre har forudset, saafremt Maksimalpriser indføres, og det er derfor, Venstre har foreslaaet, at der maa betales indtil 24 Øre pr. kg ud over de for Eksportkvæg aftalte Priser.

Med Hensyn til Lovforslagets § 4, der omhandler Spørgsmaalet om Indenrigsministerens Bemyndigelse til af Statskassen at udrede Udgifterne til de Kommuner, som har hensaltet Flæsk, skal jeg sige, at der fra alle Sider er Enighed om, at det er rigtigt, at noget saadant finder Sted.

Indenfor Venstre har vi det Haab, at der i dette Ting skal findes saa megen Forstaaelse af Venstres Krav, at Lovforslaget kan ændres, og jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa Sagen henvist til Behandling i et Udvalg, idet jeg forudsætter, at denne Udvalgsbehandling kan blive kort, eftersom der jo nemlig indenfor alle politiske Partier paa Rigsdagen er Enighed om selve Realiteten: Befolk-